

relsen i et stærkt og til den Stilling, der naturligt tilkommer den, ingenlunde svarende Forhold, naar man saaledes vil gjøre enhver local Politiret til en Appellinstants for Overtoldbestyrelsens Kjendelser. Jeg finder det ganske rigtigt, at Administrationen ikke definitivt afgjør det egentlige Retsspørgsmaal, det Spørgsmaal, om Forseelsen er begaaet eller ikke, og at de Paagjældende herom maae kunne recurrere til Domstolene; men det Spørgsmaal, hvorom der her er Tale, nemlig om Valget af den paagjældende Mulct's Størrelse indenfor det i Loven fastsatte Maximum og Minimum, er et Spørgsmaal, der dog væsentligt beroer paa et Skjøn, og det forekommer mig derfor, at det i sig selv er mindre naturligt at gjøre en hvilken som helst Politidommer til Overtoldbestyrelsen i de enkelte Tilfælde er gaaet frem med Villighed og Hensynsfuldhed; thi det er dog disse Egenheder, hvorpaa det væsentligt kommer an ved et saadant Skjøn. Jeg maa derfor, foruden at dette saaledes forekommer mig at have noget Støpning ved sig, være af den Formening, at man kan befrygte, at man ikke ad den Vej vil komme til noget godt Resultat, thi ved et Skjøn som det, hvorom der her er Tale, troer jeg, at det Moment, hvorpaa det væsentligt maa komme an, er at tilvejebringe en vis Ligelighed, en vis Forholdsmæssighed i Behandlingen af de forskellige mødende Tilfælde af den paagjældende Art. Overtoldbestyrelsen, til hvilken nu alle Sager af denne Bestaffenhed indgaae, vil være istand til at udøve denne Ligelighed og Forholdsmæssighed; derimod gaaer man jo netop ud fra, at det kun skal være aldeles undtagelsesviis, at saadanne Sager skulle komme ind for Domstolene, og det forekommer mig da, at det ligger nær, at en Domstol, der kun ganske enkelte Gange faaer Leilighed til at behandle saadanne Sager, uden at kende den tidligere Praxis, ikke er i det Tilfælde, at den har det fornødne Kjendskab til de Momenter, der ufordres for at kunne træffe det rette Skjøn. Det forekommer mig derfor, at det vilde være bedre at forblive staaende ved Lovforslagets Tanke. Vil man ikke betroe den Myndighed,

som Lovudvalget har tænkt sig lagt i Overtoldbestyrelsens Haand, til samme, hvad jeg forøvrigt ikke seer, at der er nogen Betænkelighed ved, saa forekommer det mig, at det vilde være rigtigere heelt at holde Overtoldbestyrelsen udenfor Sættelsen af Mulctens Størrelse og at gjøre denne til, hvad der i Betænkningen er udtalt i Anledning af Udvalgets Forslag, nemlig til en reen Anslagemyndighed, saaledes at der forhandles med disse Sager paa samme Maade som med andre Straffesager, at de uden videre henvistes til Domstolenes Afgjørelse; Noget, der jo igrigt ikke vilde ubelufte en mindelig Afgjørelse uden Dom, hvad Erfaringen tilstrækkelig viser os at finde Sted ved en Mængde andre Politisager. Jeg troer, at en saadan Forandring vilde være meget at foretrække. Overtoldbestyrelsen vilde da være fritagen for isorveien at udtale nogen Kjendelse og give et Skjøn, som bagefter strax kunde underkjendes af hvilken som helst Ret; jeg troer ogsaa, at Overtoldbestyrelsen selv vilde foretrække dette. Det forekommer mig imidlertid, som uvilket, at der ikke i det Hele er Anledning til i dette Lovforslag at gjøre nogen Forandring i det Forhold, der igrigt paa dette Punkt finder Sted med Hensyn til Toldmulcter, og jeg troer altsaa, at man forsaavidt bør gaae tilbage til selve Lovforslagets Tanke; det er dette, som jeg har søgt at opnaae ved det af mig stillede Underændringsforslag til Udvalgets Forslag. Jeg skal blot endnu, siden jeg har Ordet, gjøre en Bemærkning med Hensyn til den Strid, der har været i selve Udvalget. Det forekommer mig, at overveiende Grunde tale for Fleertallets Forslag. Det er i og for sig det Naturlige, naar de Bestemmelser, der enten findes i Loven eller gives ifølge Loven, overtrædes, at der da idømmes Straf derfor, thi ellers forekommer det mig, at Bestemmelserne staae østeskøst. Jeg seer heller ikke, at der kan være nogen Betænkelighed ved, at Lovgivningsmagten antager en Straffebestemmelse angaaende Overtrædelse af disse Forskrifter og Bestemmelser, fordi den ikke nysigtigt kender dem eller nu har dem for Die, naar Spørgsmaalet dog kun er om en saa liden Straf som en Mulct af indtil 20 Rd. Heller ikke, hvis dette Fleertallets Forslag vedtages, seer jeg, at der kan